

משנה:

אלו דברים בפסח דוחין את השבת:
שחיטתו וזריקת דמו ומיחוי קרביו והקטרת חלביו
- אבל צלייתו והדחת קרביו אינן דוחין את השבת
- הרכבתו והבאתו מחוץ לתחום וחתיכת יבלתו אין דוחין
את השבת.

גמרא:

תנו רבנן:

הלכה זו נתעלמה מבני בתירא.
פעם אחת חל ארבעה עשר להיות בשבת שכחו ולא ידעו
אם פסח דוחה את השבת אם לאו.
אמרו: "כלום יש אדם שיודע אם פסח דוחה את השבת
אם לאו?"
אמרו להם: "אדם אחד יש שעלה מבבל והלל הבבלי שמו.
ששימש שני גדולי הדור שמעיה ואבטליון ויודע אם פסח
דוחה את השבת אם לאו."
שלחו וקראו לו.
אמרו לו: "כלום אתה יודע אם הפסח דוחה את השבת אם
לאו?"

אמר להם: "וכי פסח אחד יש לנו בשנה שדוחה את השבת?! והלא הרבה יותר ממאתים פסחים יש לנו בשנה שדוחין את השבת!"
אמרו לו: מנין לך?

אמר להם: "נאמר 'מועדו' בפסח ונאמר 'מועדו' (במדבר כח:ב) בתמיד.

מה 'מועדו' האמור בתמיד דוחה את השבת
אף 'מועדו' האמור בפסח דוחה את השבת!

ועוד קל וחומר הוא:
ומה תמיד שאין ענוש כרת דוחה את השבת,
פסח שענוש כרת אינו דין שדוחה את השבת!?

מיד הושיבוהו בראש ומינהו נשיא עליהם.
והיה דורש כל היום כולו בהלכות הפסח.
התחיל מקנטרן בדברים.

אמר להן: "מי גרם לכם שאעלה מבבל ואהיה נשיא עליכם? עצלות שהיתה בכם שלא שמתם שני גדולי הדור שמעיה ואבטליון!"

אמרו לו: "רבי שכח ולא הביא סכין מערב שבת מהו?"
אמר להן: "הלכה זו שמעתי ושכחתי, אלא הנח להן
לישראל אם אין נביאים הן בני נביאים הן!"
למחר מי שפסחו טלה תוחבו בצמרו מי שפסחו גדי תוחבו
בין קרניו.

ראה מעשה ונזכר הלכה.

ואמר: "כך מקובלני מפי שמעיה ואבטליון!"

Yerushalmi Pesajim 6.1

...אע"פ שהיה יושב ודורש להן כל היום לא קיבלו ממנו
עד שאמר להן: "יבוא עלי כך שמעתי משמעיה ואבטליון"
כיון ששמעו ממנו כן עמדו ומינו אותו נשיא עליהן.
כיון שמינו אותו נשיא עליהן התחיל מקנתרן בדברים
ואומר: "מי גרם לכם לצרך לבבלי הזה לא על שלא
שימשתם לשני גדולי עולם לשמעיה ואבטליון שהיו
יושבין אצליכם!"
כיון שקינתרם בדברים נעלמה הלכה ממנו.